

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Дипломна робота магістра з теми:
**«ТОПОНІМІЧНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ІДЕНТИЧНОСТІ В АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ»**

Виконала: магістрантка 2 курсу,
групи Ang1-M19 спеціальності 014 Середня
освіта (Мова і література (англійська) за
освітньо-професійною програмою Середня
освіта (Англійська мова і зарубіжна
література), додаткова
спеціальність Середня освіта (Мова і
література (німецька)

Константиновська Анна Сергіївна

Керівник:

Кришталюк Ганна Анатоліївна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської мови

Рецензент:

Яремчук Інна Михайлівна,
кандидат філологічних наук, старший
викладач німецької мови

Кам'янець-Подільський – 2020

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ДОСЛІДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ КРИЗЬ ПРИЗМУ АНГЛОМОВНОЇ ТОПОНІМІКИ	9
1.1. Визначення топонімів	9
1.2. Лінгво-семантичні класифікації топонімів.....	10
1.2.1. Топоніми за походженням.....	14
1.2.2. Топоніми за мотивацією.....	16
1.3. Морфолого-суфіксальна ідентифікація топонімів.....	17
1.4. Концептуалізація топонімів	21
1.5. Інструменти концептуалізації географічного об'єкту.....	26
1.6. Образ-схемна концептуалізація топонімів	28
1.7. Національна ідентичність як лінгвокультурне явище.....	31
1.7.1. Міждисциплінарність концепту «ідентичність».....	32
1.7.2. Проблематика визначення національної ідентичності.....	35
Висновки до розділу	39
РОЗДІЛ 2. ТОПОНІМІЧНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В АНГЛОМОВНОМУ ДИСКУРСІ	43
2.1. Англomовний дискурс як середовище топонімічної репрезентації національної ідентичності.....	43
2.2. Багатоперспективність топоніміки національної ідентичності.	45
2.3. Потенціал кінематографічного дискурсу при розкритті національної ідентичності.	49
2.3.1. Лінгво-географічний аспект.....	51
2.3.2. Морфологічно-діахронічний аспект.....	60
2.4. Фразеолого-топонімічна репрезентація національної ідентичності.....	66

	3
Висновки до розділу	71
ВИСНОВКИ	74
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	81
ДОДАТКИ	Ошибка! Закладка не определена.

ВСТУП

Географічний об'єкт тісно пов'язаний з життям людини, оскільки демонструє її приналежність до етносу, ідентифікує місце її народження, змушує прийняти особливості місцини, а також менталітет.

Топоніми стали предметом людського пізнання, яке виникає у процесі освоєння явищ в географічному та етимологічному середовищі. Назва місцини несе в собі достатньо великий багаж інформації, що допомагає розкрити історію місцини, географічне положення, значення назви, а також багатство флори та фауни, особливості, тощо. На прикладі аналізів топонімів, ми розуміємо які історичні події відбувались, їх причини та наслідки, а також вплив та значення.

Великий внесок у розвиток топонімів внесли достатньо багато науковців, а саме, Х. Хангомедов [29], Д. Стюарт[47], А. Сміт, Е. Еквал які створили класифікацію топонімів, А.М.Прохоров [27], А. Суперанська [24] та В. Сталтмане [25], Топоров [3], Лейкоф [45], Джонсон, А.В.Уразметова [27] та Х. Кларк [37], та інші зробили вагомий внесок у дану проблематику.

Розвиток дослідження топонімів виступає достатньо розширеним явищем, оскільки охоплює низку аспектів та володіє достатньо багатою проблематикою дослідження. Таким чином, проблема дослідження топонімів пов'язана з наступними галузями науки, а саме: лінгвістика, морфологія, географія, етимологія, історія, когнітивна лінгвістика, культурологія, соціологія, психологія. Наявність багатьох аспектів дослідження спричинила міждисциплінарність дослідження, що дало змогу проаналізувати потенціал топоніму у максимально великій кількості аспектів та визначило **актуальність** роботи. Основною умовою розкриття потенціалу топоніму та багатства його інформації виступає дискурс, що демонструє мотив назви географічного об'єкту, його історичне минуле, положення та навіть демонстрацію національної ідентичності.

Процес називання географічних об'єктів є доволі складним явищем, оскільки мотивація позначає масштабність місцини, її значення, функції, тип, особливості положення, та багатство флори та фауни.

У науковій літературі досліджувалася когнітивна схема сприйняття топонімів, лінгво-семантичні класифікації, репрезентація топонімів у дискурсі, розкриття національної ідентичності, концептуалізація топоніму.

Сприятливим середовищем для дослідження топоніму у максимальній кількості аспектів, виступає дискурс. У дослідженні використаний британський кінематографічний дискурс, що описує події різних епох, тим самим демонструючи національну ідентичність та розвиток географічної місцини.

Швидкий розвиток антропологічної діяльності, міграції народів, стрімкий розвиток соціально-політичних подій спричинили розвиток географічних місцин, що виступають невід'ємними атрибутами людської діяльності; низка досліджень, присвячених репрезентації нерозривного зв'язку людини з місциною подій визначає **актуальність** виконаної роботи. Поряд з тим, **актуальність** зростає з розвитком можливостей людини, що спричиняє розвиток географічних місцин, що поєднуються між собою, та надають можливість порівняти та проаналізувати топонім у всіх аспектах, залучивши дискурс.

Об'єктом дослідження є топонім на мовній карті світу, а також у кінематографічному дискурсі.

Предметом дослідження є картографія топоніма та алгоритм репрезентації топоніму у дискурсі.

Новизна дослідження полягає у поглибленні визначення терміну "топонім" та виявленні різновидів географічних об'єктів, порівняння потенціалу топоніму у кінематографічному дискурсі; детальне вивчення значення топоніму та його етимологію.

Мета дослідження полягає у встановленні когнітивно-лінгвістичних особливостей репрезентації англomовного топоніму у дискурсі. Поставлена мета досягається шляхом вирішення таких завдань:

- проаналізувати існуючі визначення «топонім» та поглибити тлумачення терміну;
- виявити різновиди топонімів за багатоаспектними характеристиками;
- визначити семантичне значення топонімів та мотив їх назви;
- простежити розвиток та потенціал розкриття національної ідентичності та вплив інших факторів на географічний об'єкт;
- здійснити морфологічний, географічний, семантичний, та діахронний аналізи географічних об'єктів;
- встановити когнітивні особливості сприйняття топоніму та концепту місцини;
- виявити принципи називання топонімів та їх роль у дискурсі.

Матеріалом дослідження слугували топографічні, фізичні, політичні карти, матеріали серіалів «Гострі картузи», «Останнє королівство».

Теоретичне значення роботи полягає у поглибленні термінів “топонім” “топоніміка”, класифікації топонімів за характеристиками масштабності, мотиви назви, призначення місцини; застосуванні лінгво-когнітивного аналізу до встановлення особливостей топоніму та його репрезентації у дискурсі. Досвід аналізу й отримані результати можуть стати основою для когнітивно-дискурсивних досліджень близьких і споріднених явищ в інших германських мовах.

Практичне значення роботи полягає у можливості використання її результатів у викладанні англійської мови в школі та на заняттях з практики усного та писемного англійського мовлення, практичної граматики, лексикології та стилістики англійської мови у вищих навчальних закладах. Крім того, це дослідження може бути використано для подальшого вивчення проблем англomовних топонімів, а саме, їх структури, походження, зв'язок топоніму та нації, демонстрація значення топоніму у дискурсі, потенціал

репрезентації національної ідентичності у географічному, політичному та соціальному аспекті на основі топоніму.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети та розв'язання конкретних завдань у роботі використано комплексну методику, в основу якої покладено когнітивно-комунікативний підхід до предмету дослідження. Вона передбачає застосування наступних методів: суцільної вибірки з метою відбору текстів для подальшого аналізу; функціонально-комунікативного аналізу для вивчення значення топоніму у дискурсі; семантико- морфемного аналізу, завданням якого є дослідження семантики, мотиву називання топоніму; географічно-лінгвістичного аналізу, що пояснює значення топоніму та його розвиток. Використаний діахронний компаративний метод, що демонструє еволюцію топоніму з лінгвістичної точки зору, та вплив історичних подій на формування його назви.

Апробація результатів дипломної роботи магістра здійснена на двох студентських конференціях: V студентській міжнародній інтернет-конференції “English in Interdisciplinary context of long-life education” (Кам’янець-Подільський, 1 квітня – 7 квітня 2020 року); науковій конференції студентів та магістрантів за підсумками науково-дослідної роботи у 2020 навчальному році (Кам’янець-Подільський, вересень 2020 року), “Language, educational culture: Integrative Tendencies in the Modern World” (Вінниця, 26 березня 2020 року).

Публікації. Основні положення та результати дипломної роботи магістра висвітлено в двох статтях, опублікованих у збірниках матеріалів студентських конференцій “English in Interdisciplinary context of long-life education” (Кам’янець-Подільський, 1 квітня – 7 квітня 2020 року), “Language, educational culture: Integrative Tendencies in the Modern World” (Вінниця, 26 березня 2020 року).

Структура й обсяг дипломної роботи магістра. Магістерська робота, загальним обсягом 89 сторінок, складається із вступу, двох розділів із

висновками до кожного з них, загальних висновків, списку використаних джерел та додатків.

Основний зміст роботи. У вступі обґрунтовується вибір теми, описуються об'єкт та предмет дослідження, визначаються мета, завдання, методи дослідження, розкриваються новизна, теоретична та практична цінність роботи, зазначається структура та обсяг роботи.

У **першому розділі** – «Дослідження національної ідентичності крізь призму англomовної топоніміки» – розглядаються терміни «топонім», «назва місця», «назва житла». Також розглядаються класифікації за різними категоріями та критеріями, зв'язки з іншими інформаційними категоріями; пропонується когнітивне сприйняття концепту «топонім»; подається методика дослідження, а також способи та особливості репрезентації топоніму.

У **другому розділі** – «Топонімічна репрезентація національної ідентичності в англomовному дискурсі» – вивчаються можливості розкриття національної ідентичності у контексті, що базуються на географічному, семантичному, діахронному, лінгвістичному, та морфологічному аспектах.

У **висновках** узагальнюються результати дослідження та подаються підсумки виконаної роботи.

У **списку використаних джерел** подається наукова література, огляд та аналіз якої здійснено для формулювання теоретичних положень підтвердження результатів дослідження, інтернет-ресурси, що надають посилання на дискурс, словники, що підтверджують результати дослідження.

У **додатках** подаються зразки фізичних та політичних карт Великобританії, що слугують демонстративним матеріалом дослідження топонімів.

ВИСНОВКИ

Проблема вивчення топоніміки на сьогоднішній день вважається досить актуальною, оскільки несе в собі ще низку досліджень, які ґрунтуються на історичному та лінгвістичному аспекті. Топоніми стали предметом людського пізнання, яке виникає у процесі освоєння явищ в географічному та етимологічному середовищі. Таким чином, процес людського пізнання дав початок науці, що займається вивченням топонімів, та має назву топоніміка.

Топоніми місця пов'язані з лінгвістичною еволюцією (етимологією) та мотивом щодо назви місць, де враховані географічні та історичні ознаки. Дослідник Шемей досліджував топоніми місця та позначив топоніми місця як когнітивний концепт образу парасольки, яка охоплює 3 компоненти: приналежність до місця, національну ідентичність та регіональну усвідомленість. Топоніми місця розповсюдились на мовному горизонті у великих масштабах, тому що змотивувало прокласифікувати їх на групи. Назви об'єктів належать до природних або ландшафтних особливостей та мають підгрупи: гідроніми (географічні назви водойм, наприклад річки, озера, моря, тощо.), ороніми (рельєфні особливості, назви гір, гірських хребтів) та місця природної рослинності (поле, луг, лук, степ, тощо.) На відміну від назв місць, назви об'єктів не несуть в собі такого багажу інформації. В назвах об'єктів немає інформації щодо політичних та історичних процесів, умов побуту, звичаїв, тощо. Об'єкти названі виключно за географічним принципом, тобто єдина інформація, яку несе назви об'єкту – особливості ландшафту, рельєфу та клімату. У процесі дослідження, було визначено прокласифікацію назв об'єктів згідно з масштабності, однак в цій класифікації випадає ланка макротопоніму. Адже об'єкти можуть займати або гіпер-масштаб або мікро-масштаб. Об'єкти не можуть мігрувати від одної групи в іншу. Тому, вони характеризуються сталістю та стандартизованістю. До гіпертопонімів об'єктів належать крупномасштабні – тобто моря, океани, річки, гірські хребти тощо.

До мікротопонімів належать індивідуальні географічні точки, тобто долини, пустелі, озера, річки, струмки, течії тощо.

Топоніми за мотивацією в основному репрезентують саме місця та підлягають історичному принципу, тобто названі на честь історичних постатей, перших колонізаторів, за результатами історичних подій тощо.

Топоніми за походженням схилиються більше до лінгвістичного та історично-географічного принципу. На основі історичного принципу, фактом першої антропологічної колонізації та виділення особливостей географічних ознак. Топонім є абстрактним поняттям, неокреслена єдність, та не може бути окреслена у момент мови. Лінгвістичні явища виступають незалежними одиницями. Тому у свідомості людини відбувається певний процес, який допомагає зрозуміти це явище – концептуалізація. Під час розмови потрібно дізнатись та охарактеризувати об'єкт розмови, і лише за цієї умови явище концептуалізації зможе розмістити концепт у дискурсі. Когнітивні та інтерактивні підходи є взаємосумісними, за умовою, що елемент розмови сформовано правильно, елемент сформовано правильно згідно лінгвістичного аспекту, та адекватність формування концепту з когнітивного аспекту. При недотриманні однієї з умов у процесі концептуалізації відбувається конфлікт, що заважає сприймати концепт на когнітивному рівні. Оцінюючи можливості когнітивної діяльності, можемо стверджувати, що процес концептуалізації виступає головним інструментом пізнання світу, у тому числі і топоніму. Близьким до значення концептуалізації, виступають явища специфікації та узагальнення. Специфікація та узагальнення виступають основними інструментами сортування та консолідування інформації, тим самим виокремлюючи місце та значущість у комунікаційному процесі.

Дискурс виступає потужнішим інструментом концептуалізації топоніму, оскільки залучає візуалізацію та аудіалізацію. Дискурс розкриває топонім з багатьох аспектів, та одночасно зумовлює ряд когнітивних процесів: сприйняття, асоціацію, концептуалізацію та аналіз.

Згідно географічного матеріалу, топонім виступає фізичним явищем, оскільки наявні його якісні характеристики та межі. За умови кінематографічного дискурсу, топонім виступає абстрактним явищем, оскільки наявні умовні його характеристики.

У дослідженні використовується образна схема ОБ'ЄКТ та просторова образна схема КОНТЕЙНЕР, щоб пояснити конструкцію топоніму. Перцептивний процес є одним з головних факторів, що дає людині певний ряд логічних асоціацій, спричинених когнітивними процесами. Елементи образ-схеми КОНТЕЙНЕР та ОБ'ЄКТ є взаємопов'язаними, мають своє значення та демонструють мобільність у контексті. Однак фактори схеми можуть змінювати значення, важливість та місце елемента в схемі.

Кожна нація є особливою та несе в собі значущість до світу культури. Ідентичність або особливість, в першу чергу, наявна у власній назві місцини – у топонімі. Назва несе в собі події минулого, відданість певного звичаю, чи акцентування особливості географічної місцини. Таким чином і демонструється національна ідентичність. Приналежність до території демонструє національна ідентичність. Концепт «ідентичність» дуже розвинутий в таких галузях науки як: психологія, соціологія, етимологія, філософія тощо. Ці науки є початком надання певного виду ідентичності: лінгвістичного, культурного, соціального, релігійного, етнічного та історичного. Концепт відіграє значну роль у когнітивних процесах, таких як: сприйняття, оцінка, збереження та аналіз інформації. Концепт є інструментом для експресії ментальних процесів людини та слугує «будівельним матеріалом» для усвідомлення, створення асоціацій та структуризації думок.

Аналіз визначень з обох аспектів дає можливість стверджувати, що культура та мова є невід'ємними. Оскільки культура є частиною мови, в той час, коли культура – це явище в більш широкому значенні, яке включає в себе усі сфери людського буття. Таким чином, назва – це елемент мови, відповідно назви слугують надійним матеріалом для вивчення культури та історії нації.

Лінгвістичний аспект в ідентичності полягає в правильному написанні та правильній вимові назви. Адже при неправильному написанні втрачається цінність інформації, а неправильна вимова не має змогу перенести всі особливості діалекту нації. Тому є необхідність створення концепту нормалізації назви.

Концепт нормалізації топонімів, особливо державних та адміністративно-територіальних одиниць, заміни назв заселених територій, відновлених історичних пам'яток відіграє надзвичайно важливу роль, адже при неправильній назві знищується весь необхідний меседж на глобальному рівні. Явище ідентичності є багатогранним у сучасній лінгвістиці, тому охоплює низку парадигм, які допоможуть вивчити об'єкти та суб'єкти явища у максимальній кількості аспектів, що надають максимально деталізовану інформацію у дослідженні. Явище ідентичності вивчається не лише у лінгвістиці, а й у психології, антропології, біології тощо. Вивчення ідентичності у розрізі різних наук дає можливість оцінити ідентичність не лише у абстрактному значенні, але і у матеріальному. ТанDEM міжпарадигмального та міждисциплінарного принципу дає змогу зародження та становлення когнітивно-дискурсного підходу вивчення.

Аналіз проблематики вивчення ідентичності як комунікативно-функціональної категорії продемонстрував, що в дослідженнях використовуються положення когнітивного та конструкційного підходу. Таким чином, в цих підходах і відображається специфіка ідентичності як когнітивного явища. Лінгвістична ідентифікація аналізується не лише в аспекті мовної поведінки, що керується психікою та мисленням, але й несвідомим стереотипам, що охоплюють в себе макросистему мови, охоплюючи парамовні явища, що дають найдетальнішу інформацію про особистість. Вивчаючи мовну особистість, слід взяти до уваги значимість національної та етнічної свідомості, а також ментальність та менталітет. Визначення ідентичності не може обійтись без аналізу мовної карти світу, що допомагає отримати інформацію про особливості досягнення та формування

групової та колективної ідентичності. Когнітивні процеси категоризації світу та концептуалізації беруть участь у формуванні картини світу людини та структури його ідентичності, що в свою чергу відображається в групових та колективних ідентичностях. З даної точки зору, ідентичність трактується як ментально репрезентована сукупність низки фрагментів картини світу.

Дослідження мовної картини світу допомагають визначити сформовані типи культурно-національної ідентичності, розуміння особливостей культури, менталітету та соціально-культурної поведінки представників етносу. Перспективним виступає вивчення концептів, що належать до колективного культурного когнітивного простору, оскільки несуть в собі всі параметри аналізу національної ідентичності.

Мотивація називання географічних об'єктів несе в собі завдання ідентифікації контексту та класифікації топоніму за допомогою контексту, визначити його семантику, походження та роль. Для дослідження семантики та значущості топонімів ми звернулись до аналізу алгоритму дослідження Леєра. Первинною ланкою алгоритму став аналіз літератури, де використовувались топоніми та значення показників референтності неоднозначності топонімів. Для дослідження семантики та значущості топонімів ми звернулись до аналізу алгоритму дослідження Леєра. Первинною ланкою алгоритму став аналіз літератури, де використовувались топоніми та значення показників референтності неоднозначності топонімів.

топонім несе в собі достатньо великий обсяг інформації, розкриваючи історію місцини, клімат, географічне положення, тощо. Однак, потенціал топоніму розкривається ще за одною умовою. Якщо топонім вживається у контексті, а контекст, у свою чергу, належить до певного стилю, при цьому будучи у відповідному дійсному дискурсі – кількість та якість інформації збільшиться. За допомогою стилю та дійсного дискурсу, топонім демонструє національну ідентичність. Продемонструвавши національну ідентичність, топонім демонструє ще й належність до нації та її особливості – віра, традиції, побут, тощо. Топонім демонструє фізичну, тобто географічну приналежність

до території, надаючи інформацію про клімат, положення, рельєф, багатство флори та фауни, тощо. Національна ідентичність демонструє більш ментальну приналежність до території, а саме вірування, традиції, менталітет, тощо. Основними рисами топоніму-місця виступають: наявність колонізованої території, мови, традицій, символіки, законодавства, тощо. З цього і виходить висновок, що найкращим джерелом національної ідентичності виступає топонім місця. Не менш головним аспектом визначення національної ідентичності виступає образ схема «КОНТЕЙНЕР-ОБ'ЄКТ». Оскільки топонім характеризується мобільністю, а отже може виступати будь-яким елементом образ-схеми.

Для дослідження топонімів у повному обсязі та отримання максимуму інформації, було обрано декілька аспектів. Для демонстрації потенціалу національної ідентичності було обрано 2 продукти кінематографу, а саме британські серіали, що описують події різних епох, демонструючи значення топоніму у діяхронному, лінгвістичному та семантичному аспектах, а також демонструють національну ідентичність саме британського етносу. Лінгво-географічний аспект розкриває багатство топоніму у значенні географічному – визначення положення, клімату, наявності ендемічних особливостей – представників флори, фауни, тощо. Не менш важливий фактор, що вплинув на формування назви з лінгво-географічного аспекту- це історичні події. Низка наших інших народів, війни завоювання принесли безліч змін у мові, а саме слів іншомовного походження, що також вплинуло на формування назви географічного об'єкту. Для дослідження ролі лінгво-географічного аспекту було розроблено етимологічний та морфемний аналіз топонімів. Задля повного та точного аналізу було використано етимологічні словники, фізична та політична карта Великобританії. Також, були порівняні сучасні та первинні назви одного і того ж географічного об'єкту. Один з аспектів дослідження виступає морфологічний аспект, що демонструє зміну назви та її розвиток у морфологічному аспекті. Це означає, що за певних умов, розвиток частини топоніму змінюються. Тому, для дослідження, було проаналізовано топонім у

його сучасному та первинному виглядах. Задля точного аналізу було використано етимологічні словники та виконано морфологічний аналіз. Топонім-назву було розкладено на морфему, та було досліджено кожну, згідно семантичного значення, про що вказано вище. Морфолого-діахронний аспект пояснює мотивацію назви топоніму, його політичне життя, а також історичне минуле місцини.

Еволюція топоніму демонструє причину та фактор впливу на назву топоніму. Слід зазначити, що у таких випадках, морфема несуть рівноцінне значення назви топоніму, або ж доповнюють основні характеристики географічної місцини. Якщо топонім є складним за морфологічною ознакою, це означає, що у назві міститься два та більше компонентів. Зазвичай, ці назви пишуться через дефіс та мають у собі прийменник у якості компонента.

У процесі дослідження, було виявлено теоретичне підґрунтя значення топонімів, досліджено роботи видатних науковців, та проаналізовано класифікації. Було визначено процес сприйняття топонімів, а також визначено його алгоритм. За допомогою комплексного багатоаспектного аналізу, було зазначено потенціал та умови розкриття топоніму, було виявлено різновиди топонімів за багатоаспектними характеристиками; визначено семантичне значення топонімів та мотив їх назви. У ході дослідження був проаналізований розвиток та потенціал розкриття національної ідентичності та вплив інших факторів на географічний об'єкт, здійснено морфологічний, географічний, семантичний, та діахронний аналізи географічних об'єктів, а також встановлено когнітивні особливості сприйняття топоніму та концепту місцини та виявлення принципів називання топонімів та їх роль у дискурсі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аракин В.Д. История английского языка. Москва: Просвещение, 1992. 256с.
2. Беленькая В.Д. Очерки англоязычной топонимики. Москва: Высшая школа, 1977. 227 с.
3. Бородина М.А., Гак В.Г. К типологии о методике историко-семантических исследований. Ленинград: Наука, 1979. 258с.
4. Бондалетов, В. Д. Русская ономастика: учеб. пособие для студ. спец. «Русский язык и литература» Москва: Просвещение, 1983. 224 с.
5. Грот Я.К. Заметки о названиях мест. Филологические разыскания. Санкт-Петербург, 1876. 325 с.
6. Жучкевич В.А. Общая топонимика. Минск: Высшая школа, 1980. 288с.
7. Ильина А.Ю. Лексико-семантические особенности топонимов новой Шотландии (Канада). Кафедра иностранных языков. Филологический факультет. РУДН. 7 с.
8. Карпенко Ю.А. О синхронической топонимике. Москва: Высшая школа, 1994. 205 с.
9. Леонович О.А. В мире английских имен. Москва: ООО "Издательство АСТ": ООО "Издательство Астрель", 2002. 160 с.
10. Лингвистический энциклопедический словарь (ЛЭС) / Гл. ред. В.Н. Ярцева. Москва, 1990. Т.2. 365 с.
11. Матвеева Е.А. История английского языка. Москва.: НВИ-Тезаурус, 2005. 104 с.
12. Матузкова Е.П. Проблематика идентичности в когнитивно-дискурсивной парадигме. Лінгвістика ХХІ століття: нові дослідження і перспективи. Київ: Логос, 2012. С. 228-235.
13. Мурзаев Э.М. География в названиях. Издание 2-е, переработанное, дополненное. Москва: Наука, 1992. 176с.

14. Никонов В.А. Введение в топонимику. Москва: Наука, 1995. 219 с.
15. Подольская Н.В. О развитии отечественной топонимической терминологии. Развитие методов топонимических исследований. Москва: Наука, 1990. С. 46 – 55.
16. Подольская Н.В. Словарь русской ономастической терминологии. Москва: Наука, 1998. 236 с.
17. Поспелов Е.М. Географические названия мира. Топонимический словарь. Москва: Русские словари, 1998. 372 с.
18. Поспелов Е.М. Топонимика и картография. Москва: Мысль, 1991. 256 с.
19. Расторгуева Т.А., История английского языка. Москва: Айрис Пресс, 2003. 536 с.
20. Реформатский А.А. Введение в языковедение. 4-е изд., испр. и доп. Москва, 1973. 357 с.
21. Рязанцев В.Д. Имена и названия. Москва: Современник, 1998. 285 с.
22. Сизова Е. А. К проблеме классификации топонимических единиц//Университетские чтения 2011. Материалы научно-методических чтений ПГЛУ. Часть V. Пятигорск: ПГЛУ, 2011. 244с.
23. Суперанская А.В. Теория и методика ономастических исследований Москва, 2007.163 с.
24. Суперанская А.В. Что такое топонимика? Москва: Наука, 1985. 198 с.
25. Суперанская, А. В. Ономастическая номинация / А. В. Суперанская, В. Е. Сталтмане// Теория и методика ономаст. исследований: коллектив. монография. Москва, 1986. 256 с.
26. Трешников Ф. Топонимика // Геогр. энцикл. словарь: понятия и термины / гл. ред. А. Ф. Трешников. Москва: 1988. 309 с.
27. Топонимика // Совет. энцикл. слов. / гл. ред. А. М. Прохоров. Москва, 1984. – 1345 с.
28. Уразметова А. В. Отражение культуры в топонимах и топонимических фразеологизмах. Уфа, 2005. 265 с.

29. Ханмагомедов, Х. Л. Географический фактор в топонимии Ханмагомедов // Вестн. Прикарпат. ун-та. Сер. филология. 2011. № 29 С. 31–35.
30. Черняховская Е.М. История разработки топонимических классификаций. История топонимики в СССР Тез. Докладов АН СССР. Москва, 1967. С. 12—14.
31. Aleksandra V. Urazmetova A pragmatic-semantic-syntactic analysis of names. Matthews, Constance 1972, P. 165–175.
32. Aleksandra V. Urazmetova/ JuliaKh. Shamsutdinova, Principles of place names classifications, DOI: 10.18355/XL.2017.10.04.03
33. Arminen, I. (2005). Sequential order and sequence structure. The case of incommensurable studies on mobile phone calls. *Discourse Studies*, 7/6, 649-662. Ascoli, G. I. (1879).
34. Bucholtz, Mary. 2011. Race and the re-embodied voice in Hollywood film. *Language and Communication* 31. 255265
35. Bühler, K. (1934). *Sprachtheorie. Die Darstellungsfunktion der Sprache*. Jena: Gustav Fischer. Casey, E. (1997).
36. Buscaldi D. Rosso P. *International Journal of Geographical Information Science*. Vol. 22, №3 Valencia: Universidad Politécnica de Valencia, 2008. p. 301-313.
37. Clark, H. H *The fate of place. A philosophical history*. Los Angeles: University of California Press. (1973).
38. Cognitive linguistics and anthropological linguistics. In: Dirk Geeraerts, Hubert Cuycens (eds.), *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*,. New York: Oxford University Press, P.1045– 1073
39. Günter Radden, René Dirven University of Duisburg-Essen *Cognitive English Grammar Linguistics*, Hamburg, 2010, P.7-12.
40. Günter Radden, René Dirven University of Duisburg-Essen *Cognitive English Grammar Linguistics/*

41. Hampe B. "Image schemas in Cognitive Linguistics: Introduction." *From Perception to Meaning: Image Schemas in Cognitive Linguistics*, edited by Beate Hampe, Mouton de Gruyter, 2005, P. 1-12.
42. Jannis Androutsopoulos. Introduction: Language and society in cinematic discourse. University of Hamburg. 2012.
43. Kroskrity, Paul V. (ed.). 2000. Regimes of language: Ideologies, politics, and identities. Santa Fe: School of American Research Press.
44. Langacker, R.W. 1987, *Foundations of Cognitive Grammar, Vol. 1: Theoretical Prerequisites*, Stanford University Press, Stanford: p.183
45. Langacker, Ronald W. 2008. *Cognitive Grammar. A Basic Introduction*. Oxford: Oxford University Press. Langendonck, Willy Van. 2007, p.453
46. Langacker, Ronald W. *Foundations of Cognitive Grammar. Vol.2: Descriptive Application*. Stanford, California: Stanford University Press, p. 325
47. Piazza, Roberta, Monika Bednarek & Fabio Rossi. 2011a. Introduction: Analysing telecinematic discourse. In Roberta Piazza, Monika Bednarek & Fabio Rossi (eds.), *Telecinematic discourse: Approaches to the language of films and television series*, Amsterdam/Philadelphia: p. 1-17.
48. *Place-Names of the English-Speaking World*. Worcester, London: Weidenfeld and Nicolson. Palmer, Gary B. 1996. *Toward a Theory of Cultural Linguistics*. Austin: University of Texas Press. Palmer, Gary B. 2007.
49. Reaney P. H. *The Origin of English Place-Names*. London, 1961. 277 p.
50. Root A. *Place names of the world: origins and meanings of the names for 6600 countries, cities, territories, natural features and historic sites* A. Root. 2nd edition.
51. T. E. Moore Space, time, semantics, and the child. In: (ed.), *Cognitive development and the acquisition of language* (pp. 27-63). New York: Academic Press.
52. Zara, Troyes, ecc. *Archivio Glottologico Italiano*, 3, p.463-466. Auer, P. (1979).

53. Academic Dictionary: веб сайт. URL: <https://translate.academic.ru/Fight%20like%20Kilkenny%20kittens/en/ru/> (дата звернення 26. 05. 2020).
54. Etymonline: веб сайт. URL: <https://www.etymonline.com/word> (дата звернення 26. 05. 2020).
55. Explore Britain in 360: веб сайт. URL: <https://www.visitbritain.com/ca/en> (дата звернення 15. 02. 2020)
56. How To Pronounce Deliberately Off-putting British Place Names- Access: [www.URL:http://bbcamerica.com/anglophenia/2014/01/pronounce-deliberatelyoffputting-british-place-names/](http://bbcamerica.com/anglophenia/2014/01/pronounce-deliberatelyoffputting-british-place-names/) - 11.01.2020
57. Origin of name: веб сайт. URL: <https://www.ancestry.com/name-origin?surname> (дата звернення 26. 05. 2020).
58. Oxford reference: веб сайт. URL: <https://www.oxfordreference.com> (дата звернення 26. 05. 2020).
59. Tripadvisor: веб сайт. URL https://www.tripadvisor.ru/Attractions-g186220-Activities-c47-t5-Bristol_England.html (дата звернення 26. 05. 2020).
60. Why does Britain have such bizarre place names: веб сайт. URL: <http://www.bbc.com/culture/story/20160309-why-does-britain-have-such-bizarre-place-names> (дата звернення 26. 05. 2020).
61. Wildlife explorer: веб сайт. URL: <https://www.derbyshirewildlifetrust.org.uk/wildlife-explorer/mammals> (дата звернення 26. 05. 2020).